

Občan bez rúška dostal na Slovensku od súdu „milosť“ za neprekrytie dýchacích ciest - NAMIESTO OSPRAVEDLNENIA, ŽE VÔBEC NEJAKÉ NEZÁKONNÉ KONANIE BOLO ZAHÁJENÉ!!! Bezprávie pod taktovkou justičnej mafie pokračuje!

- CZ24 News | 10. května 2021

SLOVENSKO: Myslela som si, že doposiaľ vydávané Covid-rozhodnutia sú už „top“ právnymi prešľapmi, ale toto prevalcovalo ostatné, reagovala advokátka JUDr. Adriana Krajníková na rozhodnutie Okresného úradu v Michalovciach.

Dostala som do svojej e-mailovej schránky nižšie priložené rozhodnutie Okresného úradu Michalovce, v zastúpení **Ing. Eduarda Belušáka, vedúceho odboru krízového riadenia**, o zastavení konania o priestupku „NEPREKRYTIA DÝCHACÍCH CIEST“.

„Oslobodený“ sa dôvodne pýta, „Čo je to za „ťah“ ... ?“

Človek by sa potešil, že konečne správny orgán zastavil konanie pre NEEXISTUJÚCI SKUTOK, ale

mňa zamrazilo !!!

Správny orgán tpv. oslobodil obvineného spod „priestupku“ *neprekrytia dýchacích ciest* v interiéri predajne z dôvodu jeho subjektívnej prekážky – *pocitu smädu a potreby zakúpenia vody*. Pričom zavinenie potvrdil. ...hmmmm, ťažká „rekombinácia“ možného s nemožným a úmysel „prehodený“ do nedostatku objektívnej stránky skutku (ten záver iba pre právnikov, aj tí budú mať čo robiť to celé právne „uchopiť“).

Ústavný súd v zmysle teórie práva deklaroval, že Covid – opatrenia ÚVZ nie sú všeobecne záväzné právne predpisy, a tu by mohla byť bodka. Nebolo treba „špekulovať“, či existuje alebo neexistuje právna povinnosť prekrytia dýchacích ciest, stačilo konštatovať, že opatrenie ukladajúce (inak neexistujúcu povinnosť) nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. A konanie voči obvinenému zastaviť. Aj keď toto by nebolo tým „pravým orechovým“ na zastavenie, pretože tým pravým(ak sme dôslední právnici) je, že **neexistuje právna povinnosť prekrytia dýchacích ciest**, pre účely „obyčajného“ Slovenska by aj toto stačilo. (bohužiaľ, ale musím konštatovať našu právnu malosť...)

Napriek jasnému ústavnému názoru, že opatrenie nie je všeobecne záväzný právny predpis, Belušák konštatoval, že opatrenie je všeobecne záväzný predpis, obvinený ho porušil, ale dostal „milosť“.

Aj keď ako uvádzam, že námietka voči predmetnému rozhodnutiu by mohla skončiť poukazom na ústavné rozhodnutie o nezáväznosti „porušeného“ opatrenia, vec je treba rozobrať z jej skutočného obsahu, pretože ide o ukážku „myslenia“ úradníka, policajta, súdnej rady a celého covid-polytbira na Slovensku.

Bude to dlhší rozbor, pretože tu je každé slovo „perlou“.

§§§

Podľa predmetného rozhodnutia vedúceho odboru Belušáka, priestupok neprekrytia dýchacích ciest podľa opatrenia ÚVZ mal byť spáchaný „...na úseku civilnej ochrany neuposlušnutím pokynu a výzvy vlády“. Nie je síce zrejmé, akého pokynu alebo výzvy vlády, lebo v skutočnosti ide o „porušenie“ opatrenia ÚVZ, teda o priestupok *na úseku ochrany verejného zdravia*. Podľa § 48 ods. 4 písm. c) Zák. č. 355/2007 Z.z., ktorý ale hovorí o zákaze alebo obmedzení styku časti obyvateľstva s ostatným obyvateľstvom pri hromadnom výskyte závažného ochorenia, nie o prekrytí dýchacích ciest. Táto skutočnosť pokynu alebo výzvy vlády je síce právne závažná (ako právny nezmysel rozhodnutia), pretože orgán Belušák už od „podlahy“ nerozumie tomu, o čom pojednáva, ale pre účely tohto článku, teda pre vykreslenia nižšie uvedenej otázky až tak podstatná nie je. Aj keď je to mega nezmysel (neuposlušnutie pokynu a výzvy vlády na základe opatrenia ÚVZ), je tu ešte väčší nezmysel... ? Tešte sa, ten príde dole.

Iba pre informáciu uvediem, nejde o priestupok na úseku civilnej ochrany, ale na úseku ochrany verejného zdravia. Ak však už toto konajúci orgán nevie, rozhodnutie je zákonite „čalamáda“ kyslých uhoriek s čokoládou a detským zásypom.

Myslela som si, že doposiaľ vydávané Covid-rozhodnutia sú už „top“ právnymi prešľapmi, ale toto prevälcovalo ostatné!

Orgán Belušák vo svojom rozhodnutí potvrdil záväznosť opatrení ÚVZ, aj keď zároveň tára o pokyne alebo výzve vlády.

Zaužívanou „*mantrou*“ konajúcich orgánov o „*subjektívnom pocite útrap dusiaceho sa*“ potom odklepol „zákonnosť“ opatrení na tom základe, že cit.: „...*vydané opatrenia bezpochyby zasahujú do základných ľudských práv a slobôd, pričom môžu subjektívne vyvolávať pocit nespravodlivosti, neznamená to, že ich možno porušovať*“.

Nevadí, že povinnosť neexistuje v žiadnom zákone, ale nemožno ju porušovať! Navyše napriek tomu, že táto nelegitímna požiadavka zasahuje do základných práv a slobôd (človek musí byť úplný ignorant, aby tieto antagonizmy dokázal zo seba vysúkať a spojiť ich do jednej vety).

Tých *mantier* je už viacero, osobitne obľúbená je o vyhláske (ktoré sú vydávané v súčasnosti), že je *platná pokiaľ súd nepotvrdí jej nezákonnosť*. Pritom otázka nestojí na platnej alebo neplatnej vyhláske ale na tom, že **neexistuje zákonná povinnosť ktorá má byť porušená**, ale o tom nižšie...

Ďalej autor vyjadril myšlienku princípu právnej istoty (ktorá inak existuje, ale nie v jeho prevedení), cit.: „*V súlade s princípom právnej istoty, pokiaľ nie je akýkoľvek právny predpis uznaný Ústavným súdom alebo všeobecnými súdmi SR za normatívny právny akt vydaný bez adekvátnej kompetencie, všetky subjekty by sa takýmto všeobecne záväzným právnym predpisom mali riadiť*“.

Och bože... nezákonnosť normatívneho aktu môže konštatovať iba Ústavný súd, avšak podľa Belušáka aj Okresný súd Michalovce. Ja sa pýtam, v ktorom konaní v „C-ečkovom“, „T-ečkovom“, „P-oručenskom“, v ktorom, pán Belušák ? Čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR Ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami...

Preboha....!!!! kto týmto právnym analfabetom zakáže vydávať ich právne idiocizmy tváriace sa ako hlboké ústavno-právne myšlienky?! A navyše s dovetkom „...**by** sa takýmto všeobecne záväzným právnym predpisom **mali** riadiť“. Tak mali, alebo nemali riadiť..., pán Belušák?!

V rozhodnutí sa ďalej konštatujete, cit.: „...*je zrejmé, že obvinený z priestupku ignoroval prijaté opatrenia a rúško si odmietol nasadiť. ... Obvinený z priestupku sa teda domáhal vstupu do obchodného centra bez prekrytia dýchacích ciest nie s cieľom porušiť záujem chránený zákonom, ktorým je v tomto prípade ochrana verejného zdravia, nie s cieľom demonštrovať svoj postup k nariadeniam a usmerneniam, ktoré považuje za nulitné, ale za účelom zabezpečenia nevyhnutnej životnej potreby, v danej chvíli - vody*“.

Aký „...*záujem chránený zákonom, ktorým je v tomto prípade ochrana verejného zdravia*„? Toto bude treba pán Belušák osobitne vysvetliť, a teda **konkrétnym ustanovením označiť záujem chránený zákonom**. Inak povedané – označiť paragraf o povinnosti prekrytia dýchacích ciest.

Lebo to prekrytie dýchacích ciest je postavené na tomto paragrafe: **§ 48 ods. 4 písm. c) Zák. č. 355/2007 Z.z.:** Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenie ktorým je: **zákaz alebo obmedzenie styku časti obyvateľstva s ostatným obyvateľstvom pri hromadnom výskyte závažného ochorenia**.

No a „mám Vás“... Na toto som osobitne zvedavá. On totižto ten paragraf o prekrytí dýchacích ciest v skutočnosti neexistuje, pán Belušák, a Vy nevíete, o čom tárate! „...*záujem chránený zákonom, ktorým je v tomto prípade ochrana verejného zdravia*“ NEEXISTUJE! A kruh nezmyslu sa uzavrel.

Na konštatovaní **neexistencie zákonnej povinnosti** malo stáť Vaše rozhodnutie (alebo na nezáväznosti opatrenia, ktoré nie je všeobecne záväzným právnym predpisom), nie na jej „zhliadnutí“ a „milosti“. Ako Kolombova žena..., všetci o porušení povinnosti hovoria, iba nikto paragraf v žiadnom zákone ešte nevidel. A to všetci hľadáme a stále nič... A dodnes nič, napriek existencii už aj písmena r) v § 48 ods. 4 cit. zákona. Vaše rozhodnutie o „milosti zo zavinenia“ je právny nezmysel a

Vaše poškodzovanie občana ide (zatiaľ) na náklady štátu.

Na záver „zhrnutie“, že „konaním nebola naplnená objektívna stránka priestupku... nakoľko protiprávne konanie nebolo spôsobilé poškodiť záujem chránený spoločnosťou...,

a preto skutok o ktorom sa koná, nie je z dôvodu smädu útočníka priestupkom“.

uuuuuuffffff... ako môže nenasadenie rúška nespôsobiť poškodenie záujmu chráneného spoločnosťou (ak tu chránený záujem podľa Vás má byť), preto, že **útočník bol smädný?** To ako pri znásilnení povedať, že „útočník bol nadržený, alebo smutný“, alebo pri krádeži, že „útočník bol hladný“ a preto skutky nie sú trestným činom. Ste Vy skutočne „právne príčetný“, pán Belušák?“

V skutočnosti orgán Belušák nezhladol nie absenciu objektívnej stránky priestupku, ale nezhladol úmysel. Avšak priestupok je zavinené konanie, na ktoré sa nevyžaduje úmysel, pokiaľ zákon osobitne nepovie, že úmysel vyžaduje. Toto je už ale vysoká liga pre Belušáka. On nerozumie ani tomu, že „neni paragraf“ alebo že „neni pokyn ani výzva vlády“. A už vôbec nerozumie tomu, že opatrenie nie je všeobecne záväzným právnym predpisom a obvinený nemal aký právny predpis porušiť.

Kto rozumie právu, tá posledná strana rozhodnutia ho musela „dostať“. Laikovi sa to nedá ani vysvetliť, čo za „symfónia“ zmätku je tam spísaná, tak prepáčte, že do jej rozboru podrobne nejdem... ?

Podme k veci poporiadku...:

De facto a de iure neexistuje povinnosť uložená zákonom na prekrytie dýchacích ciest.

Neexistovala v čase posudzovaného skutku, keď sa vydávali opatrenia a neexistuje ani dnes, keď sa vydávajú vyhlášky.

V zmysle teórie práva a podľa **Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.9.2020 sp. zn. II. ÚS 411/2020**: „Aj napriek normatívnemu prvku, **opatrenie s povahou hybridného správneho aktu** nie je právnou normou, a teda ani **nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom**...“.

Čo viac dodať?

Belušák nemusel ani toho až tak veľa vedieť, stačilo mu z opatrenia ÚVZ platného v čase „spáchania skutku“ dňa 5.10.2020 prečítať § 48 ods. 4 písm. c) Zák. č. 355/2007 Z.z. a priemernou inteligenciou vyvodiť, že nejde o povinnosť ukladajúcu prekrytie dýchacích ciest. Samozrejme, mal povinnosť to vedieť a znalosť zákona sa u neho prezumuje (predpokladá).

Belušák zároveň mal povinnosť poznať teóriu práva a citované rozhodnutie ústavného súdu, a vedieť, že neexistuje „porušené opatrenie“ a už vôbec neexistuje žiaden pokyn ani výzva vlády na prekrytie dýchacích ciest. Iba ak v televízore, ale to nie je na debatu na správnom orgáne a medzi príčetnými právnikmi.

Človek neznalý zákona ako Belušák, vedúci odboru krízového riadenia na okresnom úrade má však štátnu pečiatku a jeho „kreatívno - právne výtvary“ majú vážnu právnu silu, schopnú zruinovať Vaše postavenie aj peňaženku.

Ten človek o.i. vytvoril *pseudoprávnu* vetu, kde k inak existujúcej právomoci ústavného súdu

rozhodovať o nezákonnosti právneho predpisu pridal túto právomoc aj všeobecnému súdu (napr. aj michalovskému...). Je to právny nezmysel, ktorý je ťažko referovať, ale Belušák si ho vytvoril dokonca ako *princíp právnej istoty*. A taký si ho dal do rozhodnutia orgánu so štátnym znakom Slovenskej republiky. ... *Čo sa babe chcelo, to sa babe prisnilo*.

Ide o ten istý „mechanizmus“ ľudovej tvorby, ako sa do opatrení a v súčasnosti do vyhlášok dostala **„povinnosť prekrytia dýchacích ciest“**, ktorá však neexistuje v žiadnom zákone.

Na túto v žiadnom zákone neexistujúcu povinnosť je „prifárané“ v súčasnosti už použitie pomôcky podľa § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. š55/2007 Z.z. ...*Et voilà* ...máme skutok!

Takto sa na Slovensku vytvoril priestupok o v nijakom zákone neurčenej povinnosti, z opatrenia a vyhlášky sa stal „zákon“ a **5 000 000 Slovákov**, vrátane detí, terorizuje skupina štátnych úradníkov, policajtov, sudcov, riaditeľov škôl..., pričom **povinnosť neexistuje!** A ak máte šťastie, dostanete milosť! A *občan Mak sa dokonca bude tešiť...* A s ním všetci „zmätení“ občania. Pretože covid-úrad zastavil priestupkové konanie, a znova mnohých nezaujímá právna otázka zastavenia konania. Ako mnohých nezaujímá právna otázka existencie povinnosti prekrytia dýchacích ciest.

A tak máme o ďalšiu anarchiu, pod taktovkou štátnej moci, navyše. Len tak ďalej, Slovensko... Borat nám môže závidieť!

Anarchia spojená so svojvoľnou mocou je to najhoršie, čo môže byť... Ešte aj tá anarchia „ujde“, ale spojená so štátnou mocou je nanucovaný chaos pod hrozbou trestu sa do neho nezapojiť...

V právnej a demokratickej spoločnosti ako je Slovenská republika však povinnosť MUSÍ byť určená **zákonom** a ten zákon prijatý **Národnou radou SR** a vyhlásený v **Zbierke zákonov SR** (čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 72 Ústavy SR, § 1 ods. 1 a nasl. Zák. č. 400/2015 Z.z.).

Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len **zákonom** (čl. 13 ods. 2, čl. 72 Ústavy SR).

Vykonávací predpis **NESMIE** ukladať povinnosti, ani NESMIE meniť alebo dopĺňať právnu úpravu nad rámec zákona alebo upravovať spoločenské vzťahy v zákone neupravené (§ 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z.).

Opatrenie ani vyhláška nie je zákon, a **zákon prekrytie dýchacích ciest nepozná**. Niet čo riešiť.

Málokto si uvedomuje, ale tieto opatrenia, vyhlášky, rozsudky, rozhodnutia a najmä ústavné nálezy štátu založené na SVOJVÔLI AKTUÁLNE PÔSOBIACICH JEDNOTLIVCOV (urážajúcich iné hlavy štátu ako magorov), budú tvoriť precedensy v právnom poriadku Slovenskej republiky do ďalšej budúcnosti, a tie pohltnú všetky deti! Celú budúcu generáciu Slovákov, ktorá bude fungovať „na žiadnom zákone vydaných rozhodnutiach“ plných právnych nezmyslov a svojvôli. Na svojvôli právne stupídnych úradníkov, v rámci ktorých nezmyslov budú konať ďalšie generácie úradníkov, ktorých budú tie deti (už ako dospelí, vyrastení na totalitných pravidlách) ďalej živiť. Fajn predstava, nemyslíte? **A tak si budujeme a živíme aparát, ktorý vlastne likviduje všetkých. Aj svoje deti.**

Málokto si uvedomuje, že charakter štátu tvoria súdne a administratívne rozhodnutia. A štát bude mať taký charakter, aké rozsudky sa „zaprecedensujú“.

Už v septembri som „kričala“, že sa rútime do právnej anarchie. A sme tu... „*Bienvenue...*“ A nedá sa mi neopýtať, *prečo to vážení Slováci robíte...?* Prečo ako užitoční idioti pracujete pre záujmy cudzích „jednotiek“? Prečo ako užitoční idioti ničíte to svoje, čo máte po predkoch...? Zmyslom života Slováka je byť exprimentálnou vzorkou pre zahraničný pharma priemysel? Alebo mať šťastné,

slobodné a vysmiatie deti? Doteraz sme „posledných“ 2021 rokov žili bez vakcín, a odteraz to nepôjde? To akože vážne ste sa dali presvedčiť, že vaše životy závisia na chemických koktejloch a pravidelných kontrolách vašich telesných vzoriek? A že normálne, dokonca nevyhnutné je pridusovať sa pod krytom produkujúcim infekčné podhubie?

A teraz čo sa stalo... a čo je právne najviac podstatné

Správny orgán tpe. oslobodil obvineného spod „priestupku“ neprekrytia dýchacích ciest v interiéri predajne z dôvodu subjektívnej prekážky – pocitu smädu a potreby zakúpenia vody. Priestupok z opatrenia ÚVZ mal spáchať porušením pokynu alebo výzvy vlády (nezmysel na nezmysel..., a to je len začiatok). A vyjadril myšlienku, že nezákonnosť predpisu, teda aj opatrenia môže konštatovať iba Ústavný alebo všeobecný súd. Inak platí predpis, aj keby bol nezákonný.

Vyššie sme si povedali, že nezákonnosť predpisu môže konštatovať iba Ústavný súd, nie aj všeobecný, ale tejto „ľudovej slovesnosti“ Belušáka je v rozhodnutí viacero.

Pritom ústavný súd Belušákovi povedal, že opatrenie, na základe ktorého došlo k „priestupku“ nie je všeobecne záväzný právny predpis. Takže obvinený nemal čo porušiť. Napriek tomu, napriek ústavnému názoru, ktorý je v súlade aj s teóriou práva že opatrenie nie je všeobecne záväzný právny predpis, Belušák konštatoval, že opatrenie je všeobecne záväzný predpis, obvinený ho porušil, ale dostal „milosť“.

Skutočne ako zo zlého dystopického filmu...

Hlavná podstata veci je však inde. A to v otázke, že **či došlo k porušeniu povinnosti uloženej zákonom**. To znamená, **či existuje povinnosť uložená zákonom, ktorá sa mala porušiť**.

Celé je to úplne jednoduché, iba na Slovensku sa z toho robí zložitosť. Ako v KOCÚRKOVE sa skúma iná otázka než tá, ktorú je treba skúmať, a teda či existuje porušená povinnosť. Skúma sa smäd a hlad... To preto, že úradník nerozumie otázke, čo je zákonná povinnosť. No to je taká, pán Belušák, ktorá je určená v zákone. Tak treba hľadať v zákonoch Slovenskej republiky, kde sa povinnosť prekrytia dýchacích ciest nachádza.

Nikde!

A tu je začiatok aj koniec riešenia. **Všetky konania treba zastaviť nie pre smäd obvineného, ale preto, že ani smädny nemá povinnosť prekrytia dýchacích ciest!** A stíhať treba tých, ktorí neexistujúcu povinnosť nariaďujú, vynucujú a jej nedodržiavanie sankcionujú. Alebo aj „omilostujú“..., pán Belušák!

Dávam (pre všetkých Belušákov) do pozornosti **Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Sžso 85/2008** ktorý hovorí, že: „Pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia o uložení sankcie je potrebné zistiť, či obvinený porušil **povinnosti, uložené mu zákonom**, za ktoré mohol byť proti nemu vyhovený sankčným postihom.

A ja dodávam (z mojich odporov podaných za viacerých klientov): *V danom prípade treba zistiť, či existuje **zákonom** určená **povinnosť prekrytia dýchacích ciest**, a až na tomto skutkovom základe posúdiť zavinenosť konania z dôvodu ich neprekrytia pomôckami podľa § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. Ust. § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. neurčuje povinnosť prekrytia dýchacích ciest, ale použitie neurčených pomôcok na de iure neexistujúci účel.*

Vyhláška pritom nemôže sama upraviť to, čo zákon neurčil, a to v zmysle jeho doplnenia, upresnenia či rozšírenia, a dokonca v otázke základných práv a slobôd, ktorou je prekrytie dýchacích ciest, ako zásahu do práva na súkromie a nedotknuteľnosť osoby (čl. 16 ods. 1, 2 Ústavy SR).“

Sám pán Belušák povedal, že otázka prekrytia dýchacích ciest je otázkou zásahu do základných práv a slobôd. Takže ktoré ustanovenie zákona prikazuje prekrytie dýchacích ciest, pán Belušák?

§ 48 ods 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. ? **Rozhodne NIE!**

**KTO A KEDY KONEČNE VYSLOVÍ, ŽE KRÁL JE NAHÝ
A NEEEXISTUJE POVINNOSŤ PREKRYTIA DÝCHACÍCH CIEST ?
ALEBO DOKEDY BUDEME KONAŤ AKO SVORKA IDIOTOV
A ODSUDZOVAŤ ĽUDÍ ZA NIEČO, ČO NEEEXISTUJE... ?**

OTÁZKU KLADIEM NA SÚDY, POLICAJTOV A SPRÁVNE ORGÁNY

V prejednávanej veci sa obvinený domáhal vstupu do obchodného centra bez prekrytia dýchacích ciest preto, **že takúto povinnosť mu neukladá žiaden zákon**. Dôvodom nenasadenia si rúška nebol jeho smäd, ale neexistencia zákonnej povinnosti ich prekrytia. Snaha pána Belušáka o „nálož milosti“ je komická, ale najmä nezákonná.

V rozhodnutí konštatuje, cit.: „Obvinený z priestupku sa teda domáhal vstupu do obchodného centra bez prekrytia dýchacích ciest nie s cieľom porušiť záujem chránený zákonom, ktorým je v tomto prípade ochrana verejného zdravia, nie s cieľom demonštrovať svoj postup k nariadeniam a usmerneniam, ktoré považuje za nulitné, ale za účelom zabezpečenia nevyhnutnej životnej potreby, v danej chvíli – vody“.

Z logiky Belušáka potom vyplýva, že ak niekoho znásilním nie s cieľom porušiť záujem chránený zákonom, ale za účelom zabezpečenia nevyhnutnej životnej potreby, v danej chvíli sexuálnej potreby, bude to v poriadku. Takéto rozhodnutia tu už máme a pochádzajú z „farebnej“ EU a „scitlivenia“

témy s nadržanými migrantmi.

Dvíham varovný prst nad všetkými „Belušákmi“, teda úradníkmi oddanými „**perestrojke**“ Slovenska. Postihne to však aj vaše dcéry a vnučky, páni sudcovia, aj ústavní sudcovia, policajti, úradníci, aj všetci... Iná spoločnosť nebude... Bude spoločnosť vašich rozhodnutí o popieraní zdravého rozumu, slobody, dôstojnosti a zákona.

Trochu vysvetlenia:

§ 2 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch: priestupkom je **zavinené konanie**, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

§ 3 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch: Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Orgán Belušák nemôže sám aplikovať „liberačný“ dôvod smädu, hladu, sexuálnej potreby alebo úchylky. On totižto priestupok ak existuje, tak z dikcie § 3 nevyžaduje úmysel. A je potom jedno, čo k priestupku, teda k porušeniu zákona viedlo.

A teda znova k tej podstate... **K potrebe existencie porušenej povinnosti v zákone.** Inak sa zo zamotaného kruhu opatrení a vyhlášok, a nezákonného konania covid-úradov nedostaneme.

Orgán Belušák musí s poukazom na **čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, § 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z. označiť ustanovenie zákona ukladajúceho povinnosť „prekrytia dýchacích ciest“.**

Ak tak neučiní, a obvinený bude „oslobodený“ s konštatovaním zavinenia, ako je to teraz, podám na zodpovedné subjekty trestné oznámenie. Pretože vedome konajú o niečom, čo neexistuje a svojvoľným spôsobom potom tomu robia „nadstavbu“. To už nie je otázka právneho názoru (ktorý je nepostihnuteľný), ale otázka zneužívania právomoci verejného činiteľa. **Konať proti niekomu o skutku, ktorý neexistuje, je trestný čin.**

Čo príde nabudúce? Trest na 25 rokov za neexistujúci trestný čin?!

Toto svojvoľné konanie právnych pomätencov prenášané do rozhodnutí musí skončiť.

Moje rezumé na záver:

Konanie voči obvinenému malo byť zastavené preto, že **neexistuje porušenie povinnosti uloženej zákonom**, nie preto, že bol smädný a úradník sa „zlutoval“. Na druhom mieste je otázka nezáväznosti opatrenia, ktoré neexistujúcu „povinnosť“ prekrytia dýchacích ciest (podľa § 48 ods. 4 písm. c) Zák. č. 355/2007 Z.z. o obmedzení alebo zákaze styku osôb) ukladá.

Za povšimnutie stojí tiež „myšlienka“ pána Belušáka, že obvinený sa „domáhal vstupu do obchodného centra bez prekrytia dýchacích ciest nie s cieľom porušiť záujem chránený zákonom, nie s cieľom demonštrovať svoj postup **k nariadeniam usmerneniam**, ale za účelom zabezpečenia nevyhnutnej životnej potreby, v danej chvíli – vody“.

A ja sa pýtam, aké **nariadenia** tu boli porušené, a tiež sa pýtam, ktoré ustanovenie Zákona o priestupkoch považuje za zavinené konanie porušenie **usmernenia**... Čo slovo, to „perla“ pán Belušák!

Títo Belušákovci a spol. vytvárajú totalitnú spoločnosť, kde na základe neexistujúcich povinností, ktoré inak môže ukladať iba zákon a zákony prijíma iba Národná rada SR, následne sa zákon vyhlási v Zbierke zákonov a až tak je POVINNOSŤOU, vám ONI Belušákovci ukladajú podmienky vyhlásené v televízore a podľa ich uváženia udeľujú za nich pokuty alebo milosti. Na náklady štátneho rozpočtu, do ktorého prispievame všetci, a teda všetci platíme súdy, policajtov a správne orgány, ktoré prejednávajú skutky, ktoré neexistujú v žiadnom zákone, a týmto za naše peniaze vytvárajú totalitnú sanitárnu spoločnosť. Vytvára sa „zvyková obyčaj“ trestania za neexistujúce povinnosti a udeľovania milosti.

Ak sa toto naozaj zavedie do spoločnosti ako pravidlo, všetci príčetní využite čl. 32 Ústavy SR, alebo berte batoh na plec a utekajte na ostrovy... Nechajte bláznov s ich **smernicami** žiť podľa ich pravidiel. Ktoré si určuje každý úradník, policajt, sudca..., kde každý jeden subjekt vo svojom rozhodnutí tára vlastné nezmysly. A tie nezmysly pečatí inak „puncom“ existujúcich judikátov „o princípoch právnej istoty“ alebo iných významných precedensoch a judikovaných právnych vetách, ktoré aplikuje na absolútny právny nezmysel. Vyzerá to „dôveryhodne“ a na záver udrie štátnu pečiatku. „Šalený dom“ na plné obrátky. Neviete, kto je tu blázon, a kto primár blázninca... V base skončíte však Vy a oni majú zaplatený deň za sebou. A zajtra znova do práce na úrad stíhať neexistujúce delikty... Napríklad taká sloboda slova v rádiu...

Rozumiete vážená spoločnosť, čo sa tu deje? Kam sa laťka právne nezmyselných konštruktov právoplatných rozhodnutí posúva? Rozumiete, že Slovensko je posiate „**belušákmi**“, „**pavlákovými**“ (sudkyňa Okresného súdu Martin, ktorá u klienta-majiteľa prevádzky v Martine, odsúdila neexistujúci priestupok, navyše podľa Trestného zákona a navyše podľa paragrafu, ktorý neexistuje vôbec), „**kuzmiakovými**“ a „**phyladelphiovými**“ (predsedníčky Okresného súdu Košice-okolie a Zvolen, ktoré zrušili pojednávania a dali vykazať advokáta a sudcu z budovy súdu z dôvodu ich neplnenia neexistujúcej povinnosti prekrytia dýchacích ciest), „**fiačanmi**“ (to je ten vo funkcii predsedu ústavného súdu, ktorý sa podpísal pod dva nálezy, ktoré označili uznesenia vlády za súladné s takými ustanoveniami zákona, podľa ktorých vydané ani neboli, čo je dosť veľký „škandál“ pre seriózneho právnika), „**kaššákmi**“ (tiež individuum vo funkcii ústavného sudcu, ktorý popri svojej neodbornosti stihol verejne navrieskať na hlavu iného štátu že je magor) a to všetko na čele so psychopatmi a morbidnou pani z hradu, s poslušne pritiahnutými rukami počas chôdze ku stehnám.

Možno sa to ešte stále niekomu nezdá, ale pravdou je to, čo tvrdím od septembra minulého roku a čo začala **JUDr. Černá** (prokurátorka GP) krivením práva, že opatreniam ÚVZ aj napriek zistenej nezákonnosti treba ponechať účinnosť (čo je právne nemožné, je to oximorón, aby niečo nezákonné bolo zákonné, teda účinné), kde **spoločnosť sa vrútila do právneho a teda aj morálneho chaosu**.

Vaše deti páni sudcovia, prokurátori, policajti, úradníci..., ktorí vymýšľate tieto krivé „precedensy“, vaše deti a vnúčatá budú tým všetkým dobehnuté. Možno práve Belušákov rozhodnutie (ak ho na vaše šťastie nezruším), ktoré vytvorí „liberačný“ precedens pri znásilnení práve vášho vnúčaťa, „... *veď išlo o životnú potrebu obvineného... a tak skutok nie je skutkom*“. Iné tu totižto nebude, iba vaše krivé a zdravého rozumu zbavené „precedensy“ o stíhaní porušenia povinností, ktoré nexistujú a o „konvertovaní“ skutočných trestných činov verejných činiteľov do sťažností a do stratena... Ale prenasledovali ste mňa, ktorá bojovala aj za vaše deti...

Takže čo sa stalo vo veci? Vedúci odboru krízového riadenia Okresného úradu v Michalovciach Ing. Belušák zhliadol vinu obvineného z porušenia opatrenia pre neprekrytie dýchacích ciest, ale z dôvodu jeho smädu mu udelil milosť. **Teda uznal porušenie povinnosti prekrytia dýchacích**

ciest, aj keď takáto povinnosť nikde v zákone neexistuje.

Tolko neznalosti zákona, neodbornosti, nekompetentnosti a nedostatok čo len triviálneho „chochmesu“ čo je v úradníkoch verejnej a štátnej moci na Slovensku (obéznych a iných psychopatov z vlády nemusím zvlášť menovať), nemá žiaden štát EU.

P. Belušák, mali by ste odovzdať svoju „vedúcu“ stoličku. Pretože tá nálož nezmyslov, čo sa vošla do Vášho „oslobodzujúceho“ rozhodnutia pre „neexistujúce cisárove nové šaty“, pre neexistujúci priestupok, je súca na odstúpenie z funkcie.

Vytvoriť z neexistujúceho priestupku, ktorý nie je výslovne označený v žiadnom zákone (§ 2 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb.), dokonca úmyselný skutok a udeliť mu „milosť“ (nezmysel na kvadrant), to je na **trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa**.

Konajúci orgán vie a musí vedieť, že nesprávnym rozhodnutím spôsobí inému škodu. Nesprávnosť rozhodnutia tu nespočíva v otázke právneho názoru (pre ktorý vo všeobecnosti nemožno konajúceho trestne stíhať), ale v tom, že **orgán niekoho stíha za niečo, čo nie je predmetom žiadneho zákona**. A orgán to vie a vedieť musí. Takýmto nezákonným rozhodnutím obvinenému objektívne vznikla materiálna a nemateriálna škoda. Verejný činiteľ pozná a musí poznať zákony, a tým sa jeho úmysel aj prezumuje.

§ 326 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona: Zneužívanie právomoci verejného činiteľa
Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

b) prekročí svoju právomoc, alebo

c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu, potrestá sa odňatím slobody na desať až dvadsať rokov.

§ 15 Trestného zákona: Zavinenie

Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel

a) **chcel** spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) **vedel**, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, **bol s tým uzrozumený**.

Tento šialený „zvykový obyčaj“ stíhania skutkov, ktoré žiaden zákon neoznačuje za priestupok (ani za trestný čin), musí skončiť. A zodpovednosť musia niesť tí, ktorí rozhodnutia bez opory v zákone vydávajú. Inak sa spoločnosť neposunie NIKAM. Iba ak k „milostiam“ udeľovaným za neexistujúce „hriechy“. Bolo to tu v stredoveku a je to tu zas.

KTO A KEDY KONEČNE VYSLOVÍ, ŽE KRÁĽ JE NAHÝ???

ŽE NEEEXISTUJE POVINNOSŤ ULOŽENÁ ZÁKONOM NA PREKRYTIE DÝCHACÍCH CIEST???

NEMÁTE PÁNI SUDCOVIA, POLICAJTI A ÚRADNÍCI TOHO FALOŠNÉHO DIVADLA UŽ DOSŤ A NEMÁTE UŽ KONEČTE ODVAHU A ČESŤ TO VYSLOVIŤ?!

**PROSTE POVINNOSŤ ULOŽENÁ ZÁKONOM
NA PREKRYTIE DÝCHACÍCH CIEST NEEEXISTUJE!**

**A NEMÔŽE EXISTOVAŤ, LEBO JE V ROZPORE S čl. 3, čl. 15 ods. 2 DOHOVORU O
OCHRANE ĽUDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÝCH SLOBÔD.**

KRÁL JE je prostě NAHÝ. BODKA.

Autor: JUDr. Adriana Krajníková

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>